

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Peru Austro-Ungaria
pe un an fl. 10; pe 1/2
an fl. 6; pe 1/4 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

Peru de Duminecă pe
an fl. 2.—

Peru România și străinătate
pe an 40 franci.

Peru România și străinătate
pe an 40 franci.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 fr. garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu
primim.

TRIBUNA POPORULUI

SIONISMUL.

(Uș.) Problema lui e a restaura vechiul Sion cu toate prerogativele sale teocratice. Al lui Iehova e părintul și poporul ales de a-l stăpâni e Israelul. Aceasta e ținta lor. Mijlocul lor e banul. Cu banul poți corupe guverne de a închina Sionului puterea de stat și poți ridica eșafodul ziaristic, pe care arzi de viu tot ce stă în calea sionismului: biserică, națiune și toate așezămintele lor.

Acum s'a învîrtoșat într'atâta, încât puterile de stat au devenit păpuși în mâna lor. Dictează pacea și războiul.

Generoasa Francie, care în avântul său civilizatoric i-a adoptat în trupul său și se mândria ca premergătoare civilizațiunii, e strivită astăzi de Sionism și superba ei armată sculpiată în fața lumii, căci a avut cutelanța a nu se lăsa vîndută pe tipărie de un imbecilul căpitan din neamul ales al lui Iehova.

Atâta putere are Sionismul într' o țeară, unde de tot sunt șapte-zeci de mii de Ovrei.

Și coroanele ei le împart. Uite cum congresul din Berlin numai sub condiția emancipării Ovrelor a recunoscut independența României și quasi a admis întemeierea regatului român.

Și ici și colo a lucrat câte o mână vîzută și o putere nevăzută. În Berlin mâna ovreului Beaconsfield, care în numele Angliei presida acel congres, iar în Francie mâna fostei presidente ovreice, madame Casimir Perier care netezise dela început calea lui Dreyfus. Ear la spatele lor molochul Sionismului.

Principiul Sionismului e distrugerea. Puterea lui dară zace în slăbia altora. Trebuie slăbite elementele cari constituie statul și moralicește și materialicește, ca să rămână el stăpânul situației. Acest proces de distrucție morală și materială e metoda lor.

Mai vedită însă decât ori și unde este această mână distrugătoare la noi, unde și terenul e mai accesibil și puterea lor e nelimitată.

Din o egală îndreptățire a naționalităților din Ungaria s'ar produce o prosperare generală, o întărire morală și materială a individualităților etnice și a patriei comune. Aceasta ar însemna *sum cuique* și Ovrelul i-ar căde numai partea sa din binele comun. Atâta însă nu-i este destul; el pofteste totul pentru sine și în Ungaria se simte destul de tare să o zică: *statul sum eu*.

Anteluptătorul parlamentar al kulturegiletismului cine era? un Grünwald &! Și cine este astăzi mai turbat în parlament? un Pichler! Și în al cui nume vorbește? în al Ovrelor! Aș, în numele de magyar államhatalom și magyar nemzet, căci ei sunt magyar állam și magyar nemzet.

Toate ziarele maghiare sunt ale lor, până la unul. Ele nu sunt altceva decât combatantele Sionismului, cari în focul viu contra naționalităților din țeară ca doi cu doi să nu se întâlnească și să nu se înțeleagă.

Însă par'că nici atâta nu le era destul, ca să mai aibă și câte un neaș maghiar un cuvînt oare-care cât de modest, de-a vorbi în numele puterii de stat și a națiunii maghiare.

Așa se înființă un ziar exclusiv ovreiesc sub direcția jupânului Weiss de odinioară, metamorfosat în Vészi Iozsef și a lui Braun Sándor. Sionismul s'a îngrijit apoi să nu lipsească această foaie nici dintr'un local public și nici dintr'o casă jidovească ori prietină jidovilor.

Acest ziar poartă apoi adevăratul timbru jidovesc în manieră și în tendințe; e adevăratul Handle.

Din incidentul cunoscutelor declarațiuni politice ale contelui Tisza István și Preasfințitului episcop Nicolae Popea, s'au sulevat condițiile unui *modus vivendi* între Români și Maghiari, și ziaristica lor, cum nu corespunde ziarele românești, îi prinde numai câte un cuvînt, pe care scoțându-l din nexul lui logic, se joacă de a politica cu el și pune apoi în cărea noastră lucruri false. Așa a redigiat o formală legendă din figura părintelui Mangra ca apostolul înfrățirii româno-maghiare.

Atâta numai a trebuit nebotizațiilor dela „Budapesti Napló” și ca mușcați de șarpe se pune în posă de magyar nemzet și magyar államhatalom duetul Veissleben și Brau-leben în Nr. 260 al acelu ziar.

Ce? Pace cu rebelii? Noi, superba magyar nemzet și magyar államhatalom? Nici când: „Mit Rebellen unterhandeln wir nicht!” esclamă grozavii.

Uite, uite la obrăznicia tipică jidovească și apoi ascultă manieră de handle.

Handle! „Olah Békülékenség” e avisul și apoi Handle! Hunnia, că „Mangra a trimis vorba de pace Ungurilor și acum așteaptă acasă supunerea festivă a maghiarimei”. Sămăna magyar nemzet.

Dar' *weh geschrien*, zice Schmüle. „Noi în loc de coroană de stejar am trimite obezi [Kényszer zubbony] la Mangra.”

„Cu cine vrea Mangra să se împacă? Cu națiunea maghiară? Aș, noi nici cu microscopul nu vedem pe Mangra de rău ce e.”

„Națiunea maghiară nu se împacă cu acești domni, ci primește numai supunerea ideii de stat maghiar”. Schmüle macht sich graus, nici cu microscopul nu vede tabăra agitatorilor.

Handle! rebeli, trecutul lor cu politica de pasivitate a fost o rebeliune contra națiunii politice maghiare. Ițig se închipse apoi de banchir, el dă bancul grațiilor și zice că pentru Români numai o grație există, grația de a li se permite „să se contopească

să fără rezervă în națiunea politică unitară”, căci șiretul de el știe că națiunea politică unitară e el, care o are în mână.

Ce-l doare, de spumegă atât de urit, că trebuie să-l doară ceva. Eată ce-l doare: „Românii vor, zice „B. N.”, să iasă din glodul pasivității ca să deschidă un nou capitol al luptei naționale: acela care ar glăsu de spre asaltul ideii de stat maghiar”.

Hic Rhodus... Români în parlament ar însemna, că Vészi n'ar reprezenta cercul Sebeșului-săsesc ori archirabinul Chorin pe al Băit-de-Criș etc. și apoi ar trage rogojina de sub picioarele ovrelor, cari vorbesc în numele națiunii maghiare și li s'ar auzi glasul până la poalele tronului și atunci s'ar pute întâmpla un *sum cuique*, aceea ce e moartea lor.

Vorba „Narodnie Noviny”-ei:

„La Ovrei toate se schimbă în gheșeft, chiar și religia lor proprie; de ori și ce se ating, o preface în gheșeft. Începînd de la momentul nașterii până la moarte, toate pornirile și acțiunile vieții la ei sunt pătrunse în primul loc de interes pur gheșeftăresc. Și astfel umblă și cu chestiunea naționalităților; ei o exploatează, cum le dictează gheșeftul lor...”

După ce „B. N.” în Nr. 261 trachează apoi pe Francie ca pe un gunoier al civilizațiunii și o proscie din șirul națiunilor, în Nr. 262 revine carăși la Români. Tot cu gheșeftul. Dar' acum când e la pult vorbește altfel. El, care nici cu microscopul nu vedea mai adineoară tabăra apropiată a agitatorilor români, acum face pocloane Bucureștilor ca și un vigeț ordinar, căci gheșeftul e gheșeft.

Care va fi mai înainte oraș continental? Budapesta ori Bucureștii? Intrebă Ițig. Și răspunde că se teme că Bucureștii.

România cu delăturarea Ungariei a atras la sine comunicația străină, care aduce hant străini în țeară și are influință culturală.

Însiră apoi coniuțiunile de comunicație universală a României ce a făcut drum lumii în tregi prin inima țerii.

„Și România e țeară mică și izolată ca noi, zice „B. N.”. Ce ar fi dar' mai firese lucru de cât să dea mână unul cu altul. Doar' va și veni odată acea vreme. Dar' acum suntem într'o nesfârșită frecare și în loc de a cerca punctele de întâlnire, pe întregă linia stăm în războiu unul cu altul. Trebuie să ne înfrîncim pe terenul politic, economic și social”.

„Și apoi de ne vom face bilanțul luptei, — zeu, bilanțul nu e favorabil pentru Maghiar. Pe lângă multe triste bătăi nu ne rămân de cât multe isbânzi dubioase. Ear' în chestia comunicației străine par'că am și mâncat o deservită bătăie. Fapt e, că Budapesta a scăzut simțitor în comunicația străină”.

„Nu numai în privința socială e trist acest fapt, ci și în cel economic. Budapesta ar fi să fie poarta Berlinului spre Orient și isteța României a luat astă primăvară rostul” etc.

„Dar' încă nu e perdată lupta, simpatiile străine sunt pentru Budapesta. Ungaria trebuie să facă totul pentru reobobândirea terenului perdat”.

Apoi dă să înțelegem că deja fierb ceva, căci zice „nu sunt eschise surprinderile”. Avis guvernului românesc.

De ce-l doare Budapesta așa? Căci 93 de procente din casele ei sunt jidănești și întreg comerțul și industria. Hinc illae lacrimae!

Așa dirigează mâna Sionismului soarta popoarelor. El judecă asupra sorții Franciei, el judecă asupra sorții naționalităților, el face și desface coniuțiunile comunicației. Colo obraznic ca un handle Jud și nu te vede nici cu microscopul și te lovește cu piciorul, căci jăfuirea drepturilor merge pe socoteala altuia, adică a Maghiarului; ici, unde e vorba de o putere pe care nu o are în mână, se tiră ca vermele pământului înainte ei și o desmeardă și chiamă la bună înțelegere ca să o captiveze. Dar firea jidovească tot nu și-o deneagă, mai mușcă în trupul cel laudat o discretă amenințare că prea timpuriu iubi-lează.

Și aceste ziare duc infecția manierelor de handle și a tipicului caracter ovreesc în casele și familiile creștine. Așa se seamănă sămînța demoralizării în toate straturile sociale.

De ce tocmăi la jidovirea Ungariei lucră atât de inversunat Sionismul? Căci în congresul ținut acum sunt doi ani jidovi ungurești s'au declarat contra planului emigrării în Palestina și a restaurării vechiului Sion, ci noul Sion să se restaureze aici în fericita Ungarie.

Ungaria e destinată de noul Sion; aceasta este hotărît. La această pescuire trebuiește apă tulbure și tulbură trîmbițele jidovești apele ca valurile mării asupra capetelor naționalităților, ca să n'aibă vreme nici una a se gândi la altceva, bunăoară la antisemitism decât la mîntuirea vieții sale. Aceasta e logica și morală politicoi jidovești.

Politica maghiară, care tolerează ca în numele ei să se zidească pe trupul țerii noul Sion, ori e coruptă bănește de acest Sionism, ori e stăpînită de patima oarbă, ațîțată de cătră handle-jurnaliștii ovrești, ori e stupiditatea intrupată, ori e lașă.

Asupra omului gânditor face impresia că Maghiarii și capul și-l-au dat în arîndă ovrelor ca acestia să gîndească pentru ei. Și câtă vreme va sta națiunea maghiară decapitată, de sine înțeles că nu poate fi înțelegere, căci:

Mit Iuden unterhandeln wir nicht!

„Inca nu e gata... In stirile zilei vorbim despre aparitia noiei foi guvernamentale „A Magyar Nemzet“, al carei directorat politic se va compune din trinitatea foarte puţin sfântă: Jókai — Bekics — Adorján. Articolul-program al viitoarei foi, care şi va începe viaţa la 1 Octombrie, directoratul şi-l-a publicat, cu tustrele iscălituri, încă în nr. 1 de la 21 Septembrie ai ambelor ziare, din care ea se naşte: „Nemzet“ şi „Magyar Ujság.“ Trinitatea zice într'alte:

„Naţiunea maghiară încă nu-i făcută gata; consolidarea statului maghiar încă nu e definitivă. Trebuie să ne punem toate silinţele, ca cea dintâi să fie gata cât de curând, ear pe baza celor de pe urmă (care „celor?“) să devină cât se poate mai curând definitivă. Trebuie însă totdeodată să ne punem toată truda, ca să abingăm toate pedecile şi stavilele de pe drumul, ce duce spre acest scop“...

Trinitatea-directorat guvernamental-judaic mai rumegă încă de două ori aceste idei în extinderea articolului-program de 5 coloane.

Noi însă întreg programul, dar mai în special cele scrise despre „consolidare“, etc. le considerăm ca pure reclame Bekics-iste-ovreşti.

Temeri şi griji... Vorbind la loc prim despre criza austriacă, „Egyet-értés“ dela 23 c. eacă cum respiră între altele din greu:

„Ori cum însă, numai cu griji apăsătoare putem privi către alcătuirea cea nouă, către care sunt pornite stările din Austria. Fie că va reuşi, ori nu va reuşi (a le pune în regulă), depotriva pentru noi numai pagubă va pute isvorî din ele.

„Dacă încercarea ce se anunţă azi privityor la împăcarea partidelor politice de dincolo, va da în groapă — ceea-ce o considerăm ca o eventualitate mai probabilă — asupra noastră va năvăli în mod neînălăturalibil destrămarea sistemului nostru constituţional..

„Ear din contră, dacă Nemţii şi Cehii totuşi ar ajunge a se împăca, ce preţ vom plăti noi pentru aceasta? Căci în această unică treabă, anume pentru-ca să ne belească în comun, Cehii şi Nemţii pot fi aduşi la oaltă“.

Şi noi zicem: ori cum o fi, isvorul din care pucead temerile şi grijile foaiei, miroasă, mai tare decât apa de la Parad, a conştiinţa neliniştită, numindu-o cu vorba cea mai domoală.

Di George Pop de Băseşti publică în „Tribuna“ de la Sibiu un articol explicativ sa răspuns la întrebarea ce i-am adresat-o mult stimatului badea George. Vom reveni.

Coniuncţiunile României.

Sub titlul „Budapesta ori Bucureşti?“ „Budapesti Napló“ în numărul seu de Vineria trecută îşi expune temerea despre nefavorabila reuşită a capitalei ungare în concurenţa ce i-o face azi capitala României pe o mulţime de terenuri.

Intre altele numita foaie înşiră următoarele avantajii ale României în concurenţa ei faţă cu Ungaria:

„1. Pentru crearea neimpedecată legăturii de trenuri de la Bucureşti spre Constanţa, România a edificat podul peste Dunăre la Cernavoda.

„2. Portul de la Constanţa l'a adus la o perfectă bunăstare.

„3. De acolo spre Constantinopol timpul călătoriei l'a scăzut la un minim prin excelente comunicaţiuni de corăbii.

„4. Prin spriginirea căii ferate austriace (de îndoită laudă faţă cu noi Maghiarii) a înfiinţat trenul-expres spre Constantinopol din Berlin peste Galiţia, care circulează deja de astă-primăvară.

„5. Pe seama acestui tren a construit şesespreezece vagoane arangiate cu cel mai mare lux şi cu cele mai mari comodităţi; fiecare din aceste vagoane costă 90.000 de franci.

„6. Tot pe seama acestui tren de lux şi-a fabricat patruşpreezece astfel de locomobile, care pe oară fac un drum de 125 kilometri.

„7. Deschide un birou separat pentru promovarea călătorilor pe linia Berlin—Bucureşti—Cairo.

„8. Asemenea şi în New-York îşi arangează un birou pentru propagarea călătorilor pe linia New-York—Berlin—Bucureşti—Constantinopol.

„9. Încă înainte de aceasta cu patru ani a pornit o mare expediţie compusă din cei mai excelenţi specialiştii, şi n'a cruţat nici timp, nici jertfe, numai ca să dea avent scâlzilor române prin studiarea marilor scâlzii din străinătate. De atunci deja s'a clădit o mulţime de scâlzii pe teritoriul seu propriu“.

Crisa în Austria.

Cabinetul Thun şi-a dat formal demisiunea Sâmbătă, înainte de amiază, rămânând să conducă afacerile statului până la formarea noului ministeriu.

Situaţia se presintă momentan în următorul chip:

Conferenţa fruntaşilor tuturor partidelor politice, ce o convocase presidentul parlamentului Dr. Fuchs, pe Duminecă, 24 c., pentru a se consfătuia asupra condiţiunilor de împăcare între taberele duşmane, nu se va ţine. Insuşi D-rul Fuchs a vestit partidele despre această renunţare a sa, încă înainte de a fi fost încunostiinţat prin scris de concludul luat de către conferenţa fruntaşilor opoziţiei, tinută tot Sâmbătă înainte de amiază, conclud în care refuză categoric a lua parte la conferenţa proiectată pe Duminecă.

Enunţiaţiunea aceasta spune într'alte:

„Deoarece stările politice astăzi nici decum nu sunt limpezi, nu vedem nici o garanţă, ca în principiile fundamentale ale conducerii statului să se producă o schimbare şi ca să fie îndeplinite cererile, pe care Nemţii le-au pus ca condiţiuni ale ori-cărui negocierii, ear mai ales să înceteze nedreptatea ce li-s'a făcut prin editarea ordonanţelor (despre egala îndreptăţire a limbilor) şi prin efectul lor păgubitor.

„Representanţii partidelor nemţeşti se vâd siliiţi a arăta asupra concludelor luate de curând de către deputaţii cehi, precum şi asupra declaraţiunilor mai multor bărbaţi fruntaşi ai majorităţii de azi, care toate dovedesc punctul de vedere net refuzător faţă cu cererile drepte ale Nemţilor“.

Concludul acesta al deputaţilor cehi la care provoacă fruntaşii nemţi, a fost adus încă acum vr'o 10 zile, într'o conferenţă ţinută la Praga şi face parte a unor enunţiaţiuni mai extinse, în care Cehii menţin neştirbit întreg programul lor politic cu dreptul public al regatului boem, cu deplina egală îndreptăţire a limbii celei cu cea germană, etc.

Fruntaşii partidelor drepte (majorităţii) n'au avut, Sâmbătă, conferenţă meritorică comună, ci numai convorbiri particulare. Poloniţi şi dau silinţa a îndupleca pe Cehi să-şi deie consimţământul pentru desfiinţarea ordonanţelor ceea-ce ar asigura

dreptei să rămână la putere şi mai departe. Până acum însă Cehii nu voesc să audă despre o așa rezolvare a crizei.

După înaintarea demisiunii, Monarhul a chemat la sine pe prinţul Liechtenstein, membru al casei seniorilor (Herrenhaus), de culoare politică clericală şi, însărcinându-l nu cu mandatul formal de a alcătuia noul cabinet, ci numai de a sonda terenul, dacă ar reuşi eventual a compune un guvern. Prinţul a vorbit mai întâi cu contele Goluchovski, pe urmă a raportat monarhului despre această convorbire; după audienţă a convenit cu contele Oswald Thun, şeful partidului marilor proprietari liberali (nemţi), în sfârşit cu ministrul de comerţ bar. Dipauli, pe care monarhul doreşte mult să-l vadă şi în viitorul ministeriu.

În general, Nemţii opoziţionali, după cum glăsuiesc toate informaţiunile, privesc situaţia cu mult scepticism; mai ales însă Nemţii din Boemia primesc ori-ce promisiuni şi asigurări cu mare neîncredere, neaşteptând ceva mare îndreptăţire a poziţiunii lor, ori şi cine ar veni la căma statului.

VERZI ŞI USCATE.

(Sl.) Eată titlul cel mai potrivit ce s'ar pute da celui mai nou op despre „botanica“ politică a Săcuiului cu creerii, pe cât de scrinţişti pe atât de jidoveşte frământaşi şi de apucături gheşefăreşti, al lui Bekics Guszt, în fond un personaj foarte caraghios, precum veşvedea din aprecierile de mallavale.

Opul are titlul: „A magyar politika új alapjai. Kapcsolatban a magyar fajterjeszkedései képességével és a földirtokozónyokkal“. adică: „Nouă baze ale politicii maghiare. În legătură cu capacitatea propagatoare a raselor maghiare şi cu stările proprietăţii de pământ“.

Deoarece însuşi „Magyar Hirlap“ de la 23 c., care face cârţii lui Bekics, o recenziune scurtă şi e hazle, tipărită cu litere mici, numeşte titlul ei „egy kissé spanyolos“ — o şir'cam pe spaniolie (adică: tare spaniolesc), daşi-mi voie mai întâi să vă zic în câteva cuvinte ce crimă teribilă nu s'a întemplat odată la Sibiu.

Trăia acolo odată un „june tomatie“. Ce s'o fi întemplat ce nu, destul că de odată se răspândise vestea, că o dragoste vehementă se aprinse între el şi o sburdalnică fetişcană, dragoste în care juca

FOIŢA „TRIBUNEI POPORULUI.“

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI

JACOPO ORTIS (45)

Traducere de

LUCREŢIA RUSSU ŞIRIANU.

Dimineaţa trimise la Odoardo după o biblie. Acesta n'avea. Trimise la preotul. După-ce o primi, se încuia în odaie. La amiază la 12 ore eşi şi trimise epistola următoare:

14 Martie.

Lorenzo, port cu mine un secret, care mă roade inima de mai multe luni: dar' ora despărţirii mele va suna nu peste mult, şi e timpul să-l confiez ţie.

Prietenul tău trebuie să vadă mereu înaintea sa un cadavru. — Am făcut ce-mi era dator; din acea zi familia e mai puţin săracă — dar' mai trăieşte tatăl?

În una din zilele de durere crâncenă, sunt zece luni de atunci, am călărit mai

multe mile departe în sat. Era seara; am văzut ridicându-se o furtună neagră şi mă grăbii spre casă. Calul meu fugia înainte, încât fumea, şi totuşi săngera sub pintenii mei; îi pusei frânele după gât şi dormam în taină să cază la pământ şi să mă nimicească şi pe mine cu el. Când intrai pe o potecă strîmtă, dar' lungă şi acoperită cu arbori, văzui instantaneu pe cineva înalţea mea. Intinsei mâna după frâne. Dar' prin aceea calul deveni şi mai nebul şi se aruncă cu furie înainte. — Dă-te în stânga, strigai eu, în stânga! Nenorocitul mă înţepese şi sări în stânga. Dar' când tropotele calului se apropiară, şi credea că pe cămărea îngustă calul trecuse înaintea lui, fugi spăriat din nou la dreapta. Atunci calul îl nimeri, îl trânti la pământ şi îl zdrobi creierii cu copita. La această lovitură puternică calul alunecă şi mă aruncă şi pe mine din şea. De ce am rămas eu în viaţă şi nerănit? — Sării la locul unde auzii gemetele murindului. Bărbatul zăcea cu faţa la pământ, într'o baltă de sânge şi se lupta cu moartea.

Îl scuturai; dar' nu mai era în simţii; peste câteva minute îşi dădu sufletul. Mă întorsei acasă. Această noapte a fost grozavă pentru natura întregă; peatra a pu-

ştiit câmpurile, fulgerul a despiciat mai mulţi arbori şi furtuna a dărâmat o capelă cu un crucifix. Noaptea întreagă am rătăcit peste munţi cu sânge pe haine şi cu inima săngărândă şi în această pustire totală căutai pedeapsa păcatului meu. Ce noapte a fost asta! Crezi tu că fantoma îngrozitoare m'a ertat? — În dimineaţa următoare s'a vorbit mult despre aceasta. Mortul s'a găsit în aceeaşi aleie, la o jumătate milă dela locul fatal, sub o grămadă de pietri între doi castani despicăţi, care erau în curmeziş peste drum. Ploaia, care până dimineaţa a căzut torente, dusesse aproape toate pietrele; membrele şi faţa îi erau rupte. Femeia care-l căuta îl recunoscui şi începu să urle. Nu învinovăţiră pe nimeni. Dar' în taină mă acuzau binecuvântările acelei veduve, când dusei pe fata ei la nepotul administratorului, şi ale fiului, care voia să se facă preot, îi dădui o proprietate mică. Aseară veniră din nou la mine şi îmi ziseră, că i-am scăpat de miseria în care ar fi zăcut familia lor atâţia ani. — Ah, sunt încă atâţi alţi nenorociţi; dar' ei au cel puţin un soţ, un tată, care-i mângăie prin iubirea lui, şi pe care nu l'ar da pentru toate bunurile din lume — dar' voi, voi!

Aşa vin oamenii pe lume ca să se nimicească reciproc.

Toţi oamenii din sat au oroare de acel loc, şi când se întorc dela lucru, fac un ocol peste lunca. Se zice că noaptea se arată acolo spirite, cucuveaua se aşează pe arbori şi tipă de trei ori după miezul nopţii; odată seara au văzut rătăcind pe acolo un mort.

Nu îndrănesc să-l decepţionez, cu atât mai puţin nu pot rîde de superstiţia lor. Dar după moartea mea le voi descoperi toate. Călătoria primejdioasă, sănătatea mi-se clătină; nu pot pleca, fără să-ţi desţinuesc aceste remuşcări. Aceşti doi copii şi veduva în'ori ce nenorocire ar ajunge, au să găsească, un loc de refugiu sfânt în casa mea. Rămăi cu bine!

În biblie se găsiră mai târziu unele traducţii corigoate din versurile lui Iob.

La orele patru după amiază se duse la familia T. Teresa eşise singură de tot în grădina. Tatăl ei îi primi binevoitor. Odoardo cetia la fereastra unui balcon; aci punea cartea jos şi lua una alta, ştiind în asta se plimba prin odaie. Iacopi luă cartea primă așa deschisă cum o lăsase Odoardo. Era volumul al patrulea al tragediei lui Alfieri. Întoarse câteva file pe urmă ceti tare.

mare rol un scobitor de dinți, sau cum mai
dese-ori se folosește în orașul acesta
deseoc și de cătră Român: „Zahnstecher“.

După ce luni de zile circulau diferite svo-
nuri despre focul dragostei nepomenite
până atunci în Sibiu, deodată începuseră a
povesti cei inițiați, că în curând are să
apară un roman cu următorul titlu:

„Tichi, Vichi și Zahnstecher“
sau
Fianțarea unui june tomatie în Her-
manstadt din cauza amorului nefericit;

sau
(al treilea titlu se va găsi, când se va în-
tâmpla catastrofa crimei teribile.)

Catastrofa cu crima teribilă nu s'a în-
tâmplat, de aceea romanul nu s'a găsit apoi
pe urmă nici un al treilea titlu; ear' cine
ar dori să se intereseze mai de aproape de
peripețiile și fazele dramei, neîntâmplăte, să se
adreseze la mult stimatul și de toți iubitul
president al „Reuniunii sodalilor români
din Sibiu“ și secretarul „Reuniunii ro-
mâne de agricultură din comitatul Sibiului“.

De-a le știe toate și le spune fără su-
șurare.

Cam așa, ni se pare că va fi și cu cel
mai nou op al lui Bekics. Și în cartea lui încă
se scrie, se descrie și se pun la cale „crime
teribile“ politico-patriotice-judaice, garni-
site cu fel de fel de verzi și uscate. De
aceea și ea ar merita să poarte mai multe
titluri, unul mai teribil „pe spaniolie“, de
cât celalalt; ear' la sfârșit, cel de pe urmă
titlu să i-se dea, când i-se va îndeplini pro-
clama patriotică cuprinsă în carte, că: „peste
cincizeci de ani Ungaria va fi o mare pu-
tere având 30 milioane locuitori, din cari
20 milioane Maghiari, 4 1/2 Români, 2 1/2 mil-
ioane Slovaci“. . . restul celorlalte neamur-
nealcătuitoare de stat“.

Etată vedeți, ce scrie Sécuiul Bekics,
chiar în ajunul conlucrării politico-patri-
otico-judaice cu „cel mai mare romancier și
poet laureat al națiunii“, cel împărăchiat,
numai pe cale civilă și dispensat de vestiri,
cu Ovreica artistă Nagy-Gross Bella.
(A se vedea în Cronicile de azi).

(După actul săvârșit al omuniei, Jókai acolo
în sală, înaintea martorilor și a reprezentatului
statului, a sărutat mai întâiu pe soacra sa bala-
busta jidancă și apoi pe fiica ei Bella).

Până ne va trece dispozițiunea umori-
stică, ce ni-a produs-o cuprinsul cărții-ro-
man politic al Sécuiului, care dispozițiune
nu ne lasă deocamdată cuvenita liniște
sufletească, pentru a aprecia opul lui și în
chip ceva serios, ne-am hotărât a tracta
subiectul, cauza, eacă aci numai, pe pa-
gina două, sub titlul pus în fruntea po-
vestirii noastre. Urmăm întru aceasta obi-
ceiului îndatnat la taifasurile noastre de
la cafea „Vas“, din loc: anume când

Tatal Teresei se uită la el și zise: O
fiu meu! — Iacopo continuă să cetească
incet, apoi deschise diu întemplantare același
volum, îl puse imediat jos și esclamă:

De curagiul meu
Nu v'am dat încă nici o dovadă;
Totuși nu e mai mic, ca această du-
rere infernală.

La aceste versuri Odoardo se întoarse.
Iacopo le spuse cu atâta intonație, încât
acesta rânase gânditor pe pragul ușei.
Domnul T. își povesti pe urmă, că în acest
moment i-s'a părut că e scrisă moartea pe
fața acestui tiner și că în acea zi toate
vorbele ce le zicea el, inspirau stimă și
compătimire. Vorbiră apoi despre călătoria
lui, și când Odoardo îl întrebă dacă va fi
multă vreme dus, îi răspunse: Da, aproape
pot jura, că nu ne vom mai vedea în veci.
— Nu ne vom mai vedea? Il întrebă dl T.
ca voce intristată. Apoi Iacopo, ca să-l li-
nițească, se uită la el vesel și liniștit.

Când se întunecă se duse acasă și
se lăcuia în odae. Nu se mai arătă până a
doua zi dimineața.
Vreau să adaug aici câteva fragmente,
pe cari aş fi dorit să le scriu în noaptea
aceea, deși nu știu să spun oaca în care
le-a scris el.

cineva prea mult se cufundă în „verzi și
uscate“ ale politicei cutare ori cutare, îl
cicim că: „resoalvă chestiunea după prin-
cipiile fundamentale mai înalte ale botanicei“.

Și că nu prea păcătuim când cu cartea-
roman al lui Bekics procedăm astfel fel pu-
țin deocamdată, în primele momente ale im-
presiunilor primite din extractele publicate
în foile maghiare și din aprecierile sau
comentăriile lor eacă reproducem, pentru
moment numai, recensiunea lui „Magyar
Hirlap“, de care am făcut pomenire mai
sus. Ea sună:

„Utopia în Bekics. De când cu *Philo*
(poate *Plato*?) n'a existat om mai curajos
în politică, ca și Bekics Guszti; de temut
este însă numai, că acest veac laș nu e în
stare să-l priceapă; ear politica maghiară,
în loc de a se pune pe bazele lui *Bekics*,
trece cu zimbet pe lângă utopia fantastului
acelui cu suflet frumos, pe care a cuprins-o
acuma și în carte. Titlul întreg al acestui op
însemnat sură o fir' pe spaniolie . . . Esenta
lucrului e foarte simplă: Bekics vrea să
înduplece pe marii proprietari să se lapede de
latifundiile lor de pe șesuri și să se mute
cătră așa zise periferii; îi trimete să se ocupe
cu gospădăria minelor (ocnelor) și a pădurii-
lor. Acolo fiind, mai cătră granițe (în adâs
folosește vorba: „gránicrāk“, pentru-ca să
sune mai umoristic. R. „Tr. P.“), magasii
vor maghiarisa frumusețea naționalității, ear
Maghiarii de pe șesuri se vor înmulți tare. De
moșiile bisericesti însă nu vrea să se atingă
colegul nostru cel cu inima miloasă. Deocam-
dată vrea să facă schimb numai cu 1 mil-
ion de jugăre de pământ. Și asta să de
basa politicei celei nouă maghiare, dar nu
în glumă, ci cu totul serios! Oare se va prinde
încă alt cineva la aceste planuri, afară
de excelentul nostru publicist? Așteptăm
curioși desfășurarea evenimentelor. Ca mea-
că suplimentară, poate s'ar puté aduce la
îndeplinire și expropriarea lunii!“

Așa-i că recensiunea e nimerită? Azi
am vorbit va să zică mai multe despre no-
ianul „uscăturilor“; ne mai rămâne să sepa-
tem și câte o verguiliță „verde“ din bota-
nica politică a lui Bekics.

NOUTAȚI

Arad, 25 Septembrie 1899.

Din cauza sfinteii sărbători
de mâne, n-rul proximal ziarului
nostru va apăre numai Mercuri
la amiaze.

Blanchete de cambii. În urma
informațiunilor primite din loc com-
petent, rectificăm știrea noastră dată
în numărul dublu și anume în sensul
că nu e vorba de blanchete de cambii
pe care suma banilor împrumutați ar
fi tipărită în florini sau coroane; ci
e vorba numai, că de la 1 Octomvrie
n. încolo vor puté fi folosite numai
astfel de blanchete, unde timbrul e
pus în coroane și fileri, ear nici de
cum acelea, pe cari timbrul ar fi ti-
părit în florini și cruceri. Acestea vor
puté fi folosite numai până la 1 Octom-
vrie n. Rugăm frumos pe toți căru-
rarii, a lămuri poporul această dis-
pozițiune, pentru a nu suferi pagubă
cumpărând și după 30 Septembrie niște
blanchete, care negreșit n'ar fi so-
tite ca de valoare.

„A Magyar Nemzet“ este titlul nou-
lui organ patriotic-guvernamental, ce va
începe a apăre dela 1 Octomvrie, născân-
du-se din contopirea a două foi de același
calibru, care vor înceta cu ziua de 30 Sep-
temvrie, anume: „Nemzet“ și „Magyar Tj-
ság“. Șefii și totdeodată „geniurile“ lor,
Jókai Mór („moșul“-soț al ovreiceii teatra-
liste *Nagy-Gross Bella*) și *Bekics Sécuiul*,
cel care n'ar puté scăpa, dacă ar voi, din
ghiarele jidănești decât prin sinucidare,
pornesc noua întreprindere guvernamentală.

Acești doi dzei, tatăl și fiul, vor purta
amândoi titlul de: „redactori-șefi“ (*fejszerkesz-
tők*), ear ca „sfântul duh“ adoptat va
sta celebritatea europeană pe terenul ziar-
sticel, cu nume de *Adorján Sándor*, (care are
talent ziaristic universal, *tutti-frutti*, poate
sluji toate direcțiunile și curente. În ve-
derea scopului măreț și chemării sublime
ce va avea să o îndeplinească această „sfântă
trinitate“ patriotico-judeo-guvernamentală
a „Magyar Nemzet“-ului (adică a „națiunii
singure alcătuitoare de stat“) e esclusă ori-
ce ceartă dogmatică despre „Filioque“ pri-
vitor la sfântul duh al lui Sándor. — Și ca
datina cavalerescă să nu fie desmințită, încă
înainte de a se fi născut noul *Phoenix*,
se iscăse o „afacere de onoare“ în cauza
lui, căci stimabilul Sécuiu se simțise „ofen-
sat“ de unele picătururi ale lui „Magyar-
ország“ ce le făcu asupra programului vii-
toarelor foi, apărut în „Nemzet“ dela 21, cu
scălitura întregel trimităși redacționale. Dar
deocamdată treaba a fost aplanată în mod
pațnic de onorific.

Felicităm sincer „națiunea singură
alcătuitoare de stat“ pentru această crea-
țiune; aceasta este pe deplin în concordanța
cu împerecherile pe toate celelalte tere-
nuri, neexceptând nici căsătoria „poetu-
lui laureat“ cu teatralista *Ovreică*.

Omor ritual. La 31 Martie, a. c., toc-
mai în Vineria mare din săptămâna Pați-
milor, a fost găsit, într'o pădură de lângă
orașul *Polna* (în Boemia), cadavru unei
fete *Cehoice*, cam de vr'o 18—19 ani, cu
numele de *Agnes Hruca*, pe care mama o
căuta deja de două zile. Bănuala unanimă
a populațiunii din loc și giur învinovăția ca
făptuitor al omorului pe jidanul-vagabund
și de faimă tare rea, *Hilsner*, care de mult
pândia pe sermana fată. Multe semne, con-
statate la fața locului de cătră comisiunea
judiciară, precum și alte întâmplări s'au
numai aparițiuni îndreptățeau mai pe toți
interesați și oameni de competență a crede
într'un omor ritual. Intre altele este și consta-
tarea făcută de medici, că pe locul, unde zăce
cadavru fetei cu gâtul retezat, se afla nu
mai foarte puțin sânge, pe când, după spusa
tuturor medicilor, din corpul vênjos al fetei
ar fi trebuit să easă cam la 6—7 kilograme
sânge negăsindu-se în cadavru decât câteva
picături. Pe urmă mai mulți martori au vē-
zut, în ziua când s'a întemplant omorul 29
Martie, pe *Hilsner* umbland mereu cu doi
alți jidani, cu totul străini și de o înfă-
șare foarte respingătoare și cari apoi a doua
zi nu s'au mai văzut și nici când de atunci.
Turburările anti-jidane, ce izbucniră în acele
părți ale Boemiei, în urma omorului, ținură
aproape 2 săptămâni, izbucnind de repeți-
ori și n'au putut fi potolite decât cu forța
armată destul de însemnată. Noi pomenise-
răm de ele atunci. Ca făptuitor al omorului a
fost ar stat și dat în judecată numai *Hilsner*.
Petractarea procesului a durat toată săptă-
mâna trecută. Jidanul a tăgăduit absolut
toate cele fasonate de martori, afară numai
o parte a mărturisirii mătușei sale, unei
Ovreice aproape idiote, care afirmase, că
nepotul ei a petrecut în ziua omor-
ului, dela oarele 5—8, se a r a la si-
nagogă, pecând însuși *Hilsner* spuseră ce
a mers acolo numai după 7. Deși deci vina
jidanului n'a fost dovedită d'a dreptul, to-
tuși întreagă curtea cu jurați, atât jurații
cât și juzii, au dobândit convingerea, că
dacă nu el singur e făptuitorul, totuși e cel
puțin părtaș la el și l'a osândit la spânzura-
toare. *Hilsner* a primit osândă cu deplină
nepăsare; a înaintat recurs și s'a format
imediat un sindicat la *Dreyfus* întru dove-
direa nevinovăției lui.

Epiloguri la afacerea *Dreyfus*. Ciudata
coincidență: tocmai în ziua de 18 c., când
ministerul francez, în cointelegere cu presi-
dential Republicei *Loubet* hotărîse, în prin-
cipiu, gajierea lui *Dreyfus*, a murit în Paris
senatorul *Scheurer-Kestner*, cel care în
1896, făcuse primul paș în mișcarea pentru
revisuirea procesului. Împlinise numai o
vêrstă de 49 ani. — Atașatul militar pe lângă
ambasada austro-ungară din Paris, colonelul
Schneider, cel care desmințise afirmarea
generalului *Mercier*, la petractarea din
Rennes, că ar fi scris vr'o dată un raport,
unde confirma învinovăția lui *Dreyfus*, a fost
rechemat de la postul seu. Astfel că acum

nici una din puterile triplei alianțe n'are
acum la Paris atașat militar.

Foai ungurească în Caransebeș.
„*Karansebes és Vidéke*“ este titlul unei foi
săptămânale, ce a început să apară în
Caransebeș. Aceasta e cea dintâiu foai
ungurească în acest orașel al Bănătuului.

La „Reuniunea sodalilor români din
Sibiu“ s'au înscris de membri ajutători:
Nicolae Vătășan, profesor, *Nicolae Penciu*,
jude reg. în pens. și *Ioan Caicuț* măiestru
pantofar, ear de membri ordinari: *George*
Dorca, zugrav de case, *Romulus Joandrea*,
măiestru măcelar, *George Columban*, sod.
cismar, *George Cărăbulea*, și *Teodor Afte-
nie*, măestri cismari, *Ioan Dușe* și *Luca*
Dușe măestri sodocari, *Zevedeiu Burnete* și
Simeon Moga, jidocari cismari.

Precum aflăm cu regret, expoziția
industrială, ce era să se țină în toamna
a. c., din cauza scurțimei timpului s'a amnat
pe primăvară.

O bute și o ladă americană. Înaltul
minister reg. ung. de agricultură vestește
reuniunea rom. de agricultură, din comitatul
Sibiului că zilele acestea li va trimite o
bute și o ladă originală americană pentru
pachetarea poamelor, confecționată de firma
Munk H. și fiul din *Slatina-Maramurașană*,
cari, după sosire vor fi expuse spre vedere
celor interesați.

AVIS!

Au apărut și se află de vên-
zare la administrația „Tribunei
Poporului“: „Povestea unei Co-
roane de oțel“ cu prețul 75 cr. și
„Răsboiul nostru pentru Neatêr-
nare“ cu 55 cr. Amândouă de *George*
Coșbuc.

Administrațiunea.

ULTIME ȘTIRI

Viena, 24 Septembrie.

Combi-națiunea cu principele *Liech-
tenstein* ca șef al viitorului cabinet e
foarte problematică, în urma fronsa-
turilor ce a avut cu diferiți fruntași
de partide din dreapta și stânga. Atât
Cehii, cât și *Nemții* își mențin punc-
tul lor intransigent.

Lucrul cel mai probabil pentru mo-
ment este un ministeriu de funcționari
(*Beamtenministerium*), cum a fost acela
al baronului *Kielmansegg* ce a urmat
ministeriului coalitional *Windischgrätz*.

BIBLIOGRAFIE

„Familia“, vechia și singura revistă
literară în părțile noastre, apare în fiecare
Duminecă în Oradea-mare, sub direcțiunea
d-lui *Iosif Vulcan*, membru al Academiei-
române. Prețul abonamentului 8 fl. pe an.
Numărul 36 (Anul XXXV) din 5/17 Sep-
temvrie a. c. este dedicat memoriei marelui
poet german *Goethe* și are următorii cu-
prins:

1. Un articol introducător: „Aniversa-
rea nașterii lui *Goethe*“, în care se face o
dare de seamă despre festiviități și tot-odată
se spun câteva cuvinte despre părinții lui
Goethe, despre el, precum și despre o 10 în
care dînsul s'a născut. — 2. O poezie:
„Isbăvire“ de *Goethe*, tradusă anume pen-
tru ocasiunea aceasta, de tinerul poet *St.*
O. Iosif. — 3. Un studiu original despre ro-
manul „*Werther*“ al lui *Goethe*, de *Ilarie*
Chendi. 4. Celebra parte din „*Faust*“ — O
noapte de *Walpurgis* în frumoasa tradu-
cere a lui *Pogor* și *Skeletty*. — 5. Un inter-
esant articol: „Mama lui *Goethe*“, scris
pentru „Familia“ de *Dr. M. Hârsu*. — 6. Altă
poezie de *Goethe*, „Măgăre în lacrimi“,
tradusă de *G. I. Bogdan*. — 7. Un fragment
din „*Werther*“ în traducerea lui *G. Mun-
tean*. — 8. Două mărunișuri referitoare la
biografia și caracterul lui *Goethe*. — Ilustra-
țiuni: Mama lui *Goethe*. Tata lui *Goethe*.
Goethe. „Casa în care s'a născut *Goethe*“.

Editor: *Aurel Popovici-Barclan*.
Redactor responsabil *Ioan Russu Șirlianu*

2240
1899**Árverési hirdetményi kivonat.**

A borosjenői kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirrè teszi, hogy Lazaru György aradi ügyvéd által képviselt „Victoria“ takarékos és hitelintézet és végrehajtási joggal bíró borosjenői takarékos-pénztár, előbbi aradi utobbi borosjenői czég végrehajtónak Pántye Milton luguzó lakos végrehajtási szenvedő elleni 75 frt és 109 frt tőkkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenői járásbiróság területén fekvő és a Luguzó községi 104 számú tjkvben A I. 192/b, 246/b, 439/b hrszámú ingatlan 413 frt és 462 tkvi számú ingatlan 4 frtban megállapított kikiáltási árban 1899 évi október hó 28-ik napján délelőtti 10 órakor Luguzó község házában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fogadás alá kerülni u. m.:

1. Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 41 frt 30 krt és 4 frt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árverést jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű betéti kérvény kapesában az 1881. december 6-ikán 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini m. k. adóhivatalnál mint bírói letét, pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság mint tkvi hatóság és Luguzó Silingyia és Kavna község előljárogásánál megtekinthető.

Borosjenői jbiróság tkvi hatósága 1899 év június hó 19-én.

Bittó,
kir. jbiróság.

382 1—

1898|899 tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhirrè teszi, hogy Lazaru György aradi ügyvéd által képviselt „Victoria“ takarékos és hitelintézet aradi czég és Sárosy István és Vank Iános borosjenői lakos végrehajtónak, Pántye Mariucza, Pántye Mára és Pántye Moldován Anna bjenői lakosok végrehajtást szenvedők elleni 300 frt és 24 frt és 100 frt tőkkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben az árverést elrendelte, minek folytán az aradi kir. törvényszék és a borosjenői kir. jbiróság kerületében fekvő és a bjenői községi 28 számú tjkvben A. I. (60, 61/a) és 1625 hrszámú ingatlan 822 frt és a bjenői 1261 számú telekjkvben 2192/a hrszámú ingatlan 106 frtban megállapított kikiáltási árban az 1899 évi október hó 31-ik napján d. e. 10 órakor Bjenő kir. jbiróság hivatalos helyiségében következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.: a bjenői 28 sz. tjkvben foglalt ingatlan a fenebb megjelölt két hitelezőn kívül Vank Iuon 100 frt tőke és járulékaiból álló követelése kielégítésére és árverés alá bocsájtatik.

1. Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2) Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 82 frt. 20 krt és 10 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi 60 t.-cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt a harmadikat ugyan, azon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű betéti kérvény kapesában az 1881. december 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini m. kir. adóhivatalnál mint bírói letét, pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja a beszámítani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbiróság és Bjenő és Bokség és Sikula község előljárogásánál megtekinthető.

Borosjenőn a kir. jbiróság tkvi hatósága 1899 évi ápril 10-én.

Bittó
kir. jbiró.

382 1—

Strict dupa ritul grecesc

Se pot procura mai bune și mai ieftine

Felon, odăjii pentru diaconi, Stihare, Prapore bisericești, steaguri pentru reuniuni, Sfântul aer (Plastanița), Disc, Potir, Steluțe, Chivot Artoclasia (cutie pentru agneț) Dicheriu, Tricheriu, cădelniță, icoane pentru iconostas etc. etc.

Prețuri curente (cataloge) bogat ilustrate se trimit la cerere gratis și franco

ERNEST KRIEKL & SCHWEIGER

VIENA I. KOHMARKT 2.

187 26—26

